

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Disposició final segona

El Govern de les Illes Balears adoptarà totes les mesures que siguin necessàries perquè l'Oficina única de l'administració turística entri en funcionament en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final tercera

En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, l'administració turística competent aprovarà la norma de desenvolupament reglamentari de la comercialització d'estades turístiques en habitatges.

Disposició final quarta

En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els consells insulars de les Illes Balears hauran d'iniciar la tramitació per a l'adaptació dels seus respectius plans territorials insulars a les disposicions d'aquesta llei.

Els consells insulars han d'iniciar la redacció dels plans d'intervenció en àmbits turístics en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final cinquena

L'administració turística competent aprovarà les normes per les quals s'adaptin el Decret 13/2011, de 25 de febrer, pel qual s'estableixen les disposicions generals necessàries per facilitar la llibertat d'establiment i de prestació de serveis turístics, la declaració responsable i la simplificació dels procediments administratius en matèria turística, i el Decret 20/2011, de 18 de març, pel qual s'estableixen les disposicions generals de classificació de la categoria dels establiments d'allotjament turístic en hotel, hotel apartament i apartament turístic de les Illes Balears, a les disposicions d'aquesta llei, en el termini màxim de sis mesos des que entri en vigor.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els tribuns i les autoritats als quals pertocui la facin guardar.

Palma, a deu de juliol de dos mil dotze

EL PRESIDENT,

José Ramón Bauzá Díaz

El conseller de Turisme i Esports

Carlos Delgado Truyols

— o —

Num. 14885

Llei 9/2012, de 19 de juliol, de modificació de la llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

EL PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent:

LLEI**EXPOSICIÓ DE MOTIUS**

L'article 149.1.18 de la Constitució Espanyola estableix que l'Estat té competència exclusiva sobre 'les bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari del seu personal funcionari que, en tot cas, garantirán als administrats un tractament comú davant aquestes'.

L'article 31.3 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, amb la redacció de la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut

d'Autonomia de les Illes Balears, assenyalava que correspon a la comunitat autònoma el desenvolupament legislatiu i l'execució de l'Estatut dels funcionaris de l'Administració de la comunitat autònoma i de l'administració local. En desenvolupament d'aquesta competència es va aprovar la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* dia 3 d'abril de 2007, amb una *vacatio legis* de tres mesos.

D'altra banda, l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia estableix que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, ha de tenir, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial, sense que ningú no pugui ser discriminat a causa de l'idioma, a la vegada que determina, en l'apartat 3, que 'les institucions de les Illes Balears garantirán l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears'.

Quan el mateix Estatut es refereix a les relacions dels ciutadans amb les administracions públiques, l'article 14 preveu el seu dret a 'accedir a la funció pública en condicions d'igualtat i segons els principis constitucionals de mèrit i capacitat' i a 'dirigir-se a l'Administració de la comunitat autònoma en qualsevol de les seves dues llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada'.

D'altra banda, el mateix criteri és el que persegueix la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, quan indica en l'apartat 2 de l'article 56 que 'les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que tinguin dues llengües oficials', de manera que es garanteixi el dret del ciutadà a ser atès en la llengua que sol·liciti sempre que sigui oficial en el territori, tal com preveu l'apartat 11 de l'article 54.

Per tant, es tracta d'assegurar la satisfacció correcta dels drets lingüístics que es reconeixen als ciutadans en l'àmbit territorial de les Illes Balears, mitjançant la capacitació lingüística del personal de l'Administració, en els supòsits en què les funcions que s'han de desenvolupar o la relació directa amb la ciutadania ho exigeixin, de manera que s'asseguri que el dret de lliure elecció lingüística pot exercir-se sense obstacles raonables davant els òrgans i les unitats de l'Administració.

En l'actualitat, d'una banda, la immensa majoria del personal al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears té certificats de coneixements de català que li permeten atendre els drets lingüístics de la ciutadania. I, d'altra banda, a conseqüència de la implantació del Decret 92/1997, de 4 de juliol, que regula l'ensenyament de i en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, en els centres docents no universitaris, l'alumnat que acaba l'educació secundària obligatòria i el que acaba el batxillerat amb un determinat nombre d'hores de català tenen uns coneixements de català equiparables, segons els casos, als certificats B1, B2 o C1, d'ençà del Decret 86/2005, de 29 de juliol, que regulava l'homologació dels estudis de llengua catalana de l'educació secundària obligatòria i del batxillerat amb els certificats de la Direcció General de Política Lingüística —derogat pel Decret 16/2011, de 25 de febrer, d'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana, que adapta els certificats d'acord amb el marc de referència per a l'avaluació de llengües modernes del Consell d'Europa— i d'acord amb l'Ordre del conseller d'Educació i Cultura de 26 d'abril de 2011.

A conseqüència d'aquestes normes, el procés educatiu de les Illes Balears garanteix un elevat nombre d'aspirants potencials a l'Administració que pot assegurar que el dret de lliure elecció de llengua cooficial per part de la ciutadania podrà ser garantit, de manera que ja no és imprescindible exigir, com a requisit, tenir un determinat nivell de català.

D'altra banda, en els darrers anys, diverses sentències del Tribunal Constitucional, i especialment la Sentència 31/2010, de 28 de juny de 2010, han establert el règim jurídic de les llengües oficials. En aquest sentit, aquesta sentència estableix en el fonament jurídic 14, i ho reitera en el 21, recordant la STC 82/1986, de 26 de juny, FJ 2, que '*de acuerdo con la Constitución, es oficial una lengua, independientemente de su realidad y peso como fenómeno social, cuando es reconocida por los poderes públicos como medio normal de comunicación en y entre ellos y en su relación con los sujetos privados, con plena validez y efectos jurídicos [...], lo que implica que el castellano es medio de comunicación normal de los poderes públicos y ante ellos en el conjunto del Estado español*'. I, en virtut del contingut de l'apartat 2 de l'article 3 de la CE, '*se sigue asimismo, que la consecuente cooficialidad lo es con respecto a todos los poderes públicos radicados en el territorio autonómico, sin exclusión de los órganos dependientes de la Administración central y de otras instituciones estatales en sentido estricto*'. També en aquesta sentència 31/2010 s'estableix: '*La definición del catalán como la lengua propia de Cataluña no puede suponer un desequilibrio del régimen constitucional de la cooficialidad de ambas lenguas en perjuicio del castellano. [...] Si con la expresión "lengua propia" quiere significarse [...] que el catalán es lengua peculiar o privativa de Cataluña, por contraste con el castellano, lengua compartida con todas las Comunidades*

Autónomas, la dicción del art. 6.1 EAC es inobjetable. Si de ello, por el contrario, pretende deducirse que únicamente el catalán es lengua de uso normal y preferente del poder público, siquiera sea sólo del poder público autonómico, se estaría contradiciendo una de las características constitucionalmente definidoras de la oficialidad lingüística, cual es, según acabamos de recordar con la cita de la STC 82/1986, que las lenguas oficiales constituyen 'medio normal de comunicación en y entre [los poderes públicos] y en su relación con los sujetos privados, con plena validez y efectos jurídicos'. Toda lengua oficial es, por tanto —también allí donde comparte esa cualidad con otra lengua española—, lengua de uso normal por y ante el poder público. También, en consecuencia, lo es el castellano por y ante las Administraciones Públicas catalanas, que, como el poder público estatal en Cataluña, no pueden tener preferencia por ninguna de las dos lenguas oficiales.' Más endavant continua: 'A diferencia de la noción de normalidad, el concepto de preferencia, por su propio tenor, trasciende la mera descripción de una realidad lingüística e implica la primacía de una lengua sobre otra en el territorio de la comunidad autónoma, imponiendo, en definitiva, la prescripción de un uso prioritario de una de ellas, en este caso, del catalán sobre el castellano, en perjuicio del equilibrio inexcusable entre dos lenguas igualmente oficiales y que en ningún caso pueden tener un trato privilegiado.'

Per tot això, a la vegada que es modifica la Llei 3/2007 per eliminar l'exigència general d'un determinat nivell de coneixement de català com a requisit per accedir a l'Administració o per ocupar-hi qualsevol lloc de treball, i en consonància amb els raonaments jurisprudencials abans esmentats, es considera oportú i necessari modificar les lleis que regulen l'ús de la llengua en l'Administració (Llei 3/1986, de 19 d'abril, de normalització lingüística, i Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears) únicament en els aspectes que fan referència a aquesta qüestió.

D'acord amb tot el que s'ha exposat i, sobretot, amb la idea de continuar avançant en la professionalització del personal que accedeix a l'Administració, amb aquesta reforma es pretén instrumentar les mesures necessàries perquè els processos selectius permetin l'accés de les persones més ben qualificades i que superin les proves amb més nivell, sense que la falta de l'acreditació oficial d'un determinat nivell de català sigui, d'entrada, un obstacle per accedir-hi; tot això, sens perjudici que, una vegada dins l'Administració, les persones que no tinguin un determinat nivell de català puguin formar-se o millorar en el coneixement de la llengua catalana, amb la col·laboració de l'Administració, mitjançant el foment dels cursos adequats, per poder facilitar als ciutadans i a les ciutadanes l'exercici del dret d'utilitzar qualsevol de les dues llengües cooficials en les seves relacions amb l'Administració. Igualment, els procediments de provisió valoraran com a mèrit els diferents nivells de coneixements de català, que no es podran exigir com a requisit més que en els casos que la llei determina.

Sens perjudici d'això, no s'ha d'oblidar que, per poder atendre el dret d'opció lingüística de la ciutadania, i com estableix la Sentència del Tribunal Suprem de 8 de març de 1999, que va recollir els criteris sobre els efectes de la cooficialitat en el sentit que el coneixement de llengües pròpies cooficials es pot valorar com a mèrit no eliminatori, pot ser necessari imposar l'acreditació d'un determinat nivell de coneixement de la llengua pròpia, tal com preveu aquesta llei, com a requisit del lloc, per garantir el dret dels ciutadans a usar-la, en els supòsits en què les funcions que s'han de desenvolupar o la relació directa amb la ciutadania ho exigeixin.

En darrer lloc, també es modifica l'article 14 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, per possibilitar que juntament amb la forma catalana també pugui ser oficial el topònim en la seva forma castellana, i a la vegada fer constar que, d'acord amb la Llei 8/1993, d'1 de desembre, per la qual s'atribueixen competències als consells insulars en matèria de règim local, ara són aquests els que tenen les competències sobre l'aprovació dels canvis de denominació toponímica dels municipis i de la seva capitalitat.

Article únic

Es modifica la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en els termes següents:

1. Se suprimeix la lletra d) de l'article 30.

2. Es modifica l'apartat 2 de l'article 45, que queda amb la redacció següent:

'2. El sistema d'oposició consisteix a dur a terme una o més proves de capacitat per determinar l'aptitud dels aspirants. No obstant això, i a l'únic efecte de determinar l'ordre de prelatió final dels aspirants aprovats per a l'adjudicació dels llocs de treball, les convocatòries podran establir que aquest sigui determinat, a més de per la puntuació obtinguda en els exercicis de l'oposició lliure, per la valoració de determinats mèrits. En tot cas, només podran tenir accés a la valoració dels mèrits els aspirants que hagin superat l'oposició lliure.'

3. Se suprimeix la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 50.

4. S'afegeix un apartat 6 a l'article 71, amb la redacció següent:

'6. Les administracions públiques de l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears han de promoure la realització de cursos destinats a afavorir el coneixement de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, entre el seu personal i el del sector públic instrumental que en depèn, amb la finalitat de garantir-ne la capacitat per atendre la ciutadania en qualsevol de les dues llengües cooficials i per poder emprar-les adequadament en l'actuació administrativa.'

5. Es modifica la redacció de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 80, que queda de la manera següent:

'b) Els requisits exigits per ocupar-lo.'

6. S'elimina l'apartat 3 de l'article 96.

7. Es modifica l'apartat 2 de l'article 113, que queda amb la redacció següent:

'2. El reingrés pot efectuar-se per adjudicació d'un lloc de treball amb caràcter provisional, condicionada a les necessitats del servei i en els termes que s'estableixin reglamentàriament, sempre que la persona interessada compleixi els requisits d'ocupació del lloc, llevat, si escau, del nivell de coneixements de llengua catalana del lloc de treball.'

8. Es modifica la lletra g) de l'apartat 1 de l'article 124, que queda amb la redacció següent:

'g) Facilitar als ciutadans i a les ciutadanes l'exercici del dret d'utilitzar les llengües cooficials en les relacions amb l'Administració autònoma.'

9. S'hi afegeix una disposició addicional (la dotzena), amb la redacció següent:

'Disposició addicional dotzena

El coneixement de la llengua catalana en les administracions públiques de l'àmbit territorial de la comunitat autònoma i en les entitats del sector públic instrumental

1. El coneixement de la llengua catalana no serà, de manera general, un requisit per accedir a la condició d'empleat públic de les administracions públiques de l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ni per ocupar-hi llocs de treball. El mateix principi s'ha d'aplicar al personal estatutari del Servei de Salut de les Illes Balears, així com per accedir o ocupar llocs en les entitats del sector públic instrumental dependent de les administracions anteriors.

2. S'exceptuen del que estableix l'apartat anterior els supòsits següents:

a) Per accedir i ocupar llocs de la funció pública docent, que s'ha de regir per la seva normativa reglamentària específica.

b) Per accedir i ocupar llocs de treball corresponents a escales, subescales, especialitats o categories professionals amb funcions d'assessorament lingüístic en què la convocatòria i la relació de llocs de treball han d'exigir com a requisit el nivell C2 de coneixements de llengua catalana o equivalent.

c) Per ocupar tots els llocs de treball corresponents a cossos, escales, subescales o categories professionals per ingressar en els quals es requereixi un nivell de titulació acadèmica corresponent als grups o subgrups A1, A2, B, C1 i C2, que tinguin com a funció principal la informació i l'atenció al públic, en què la relació de llocs de treball ha d'exigir com a requisit el nivell B2 de coneixements de llengua catalana o equivalent.

d) Per ocupar els llocs corresponents a cossos, escales, subescales o categories professionals per ingressar en els quals no s'exigeixi cap de les titulacions previstes en el sistema educatiu, que tinguin com a funció principal la recepció al públic o l'atenció telefònica, així com els que tinguin com a funció principal la informació a l'alumnat en els centres educatius, en què la relació de llocs de treball ha d'exigir com a requisit el nivell A2 de coneixements de llengua catalana o equivalent.

e) Per ocupar els llocs de treball corresponents a categories de personal estatutari de gestió i serveis per ingressar en els quals es requereixi un nivell de titulació acadèmica corresponent al subgrup C2 o no s'exigeixi cap de les titulacions previstes en el sistema educatiu, que tinguin com a funció principal la informació i l'atenció al públic, en què en la relació de llocs de treball ha d'exigir com a requisit el nivell A2 de coneixements de llengua catalana o equivalent.

f) Per ocupar els llocs de treball en què, ateses les característiques especials de les seves funcions, es motivi que és imprescindible exigir el coneixement d'un determinat nivell de català, la qual cosa es farà mitjançant la relació de llocs de treball.

3. L'acreditació dels diferents nivells de coneixement de la llengua catalana serà mèrit de consideració necessària, d'acord amb el barem que s'estableixi en les bases del procés selectiu, en tots els procediments de selecció dels cossos, escales, subescales, especialitats, categories de personal estatutari o categories professionals, excepte per accedir als llocs en què s'exigeix un nivell de català com a requisit, cas en què serà considerada mèrit l'acreditació de nivells superiors a l'exigit. Si el procediment de selecció és pel sistema d'oposició, aquest mèrit s'ha de considerar únicament a l'efecte de determinar l'ordre de prelación final dels aspirants aprovats per a l'adjudicació dels llocs de treball, d'acord amb el que preveu aquesta llei.

4. Igualment, l'acreditació dels diferents nivells de coneixement de llengua catalana serà mèrit de consideració necessària, d'acord amb el barem que s'estableixi en les bases de la convocatòria, en tots els procediments de provisió i d'ocupació de personal empleat públic dels llocs en què no sigui requisit. També serà considerada mèrit l'acreditació de nivells superiors al que s'exigeixi com a requisit del lloc.'

10. S'hi afegeix una disposició addicional (la tretzena), amb la redacció següent:

'Disposició addicional tretzena
Atenció a la ciutadania en les dues llengües cooficials de les Illes Balears

Les administracions públiques de l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears i les entitats del sector públic instrumental que en depenguin han de posar els mitjans necessaris per poder garantir l'atenció a la ciutadania en la llengua cooficial de les Illes Balears que demani.'

Disposició transitòria primera

Els procediments d'accés, de selecció de personal interí o laboral temporal, de provisió o d'ocupació que estiguin iniciats quan entri en vigor aquesta llei continuaran la seva tramitació d'acord amb la normativa vigent en el moment d'iniciar-se, llevat que encara no se n'hagi publicat la convocatòria corresponent.

No obstant això, aquesta llei serà d'aplicació a totes les convocatòries de procediments de selecció i de mobilitat de personal estatutari del Servei de Salut de les Illes Balears o de les entitats que hi estan adscrites, regulats en els capítols VI i VII, respectivament, de la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'Estatut marc del personal estatutari dels serveis de Salut, realitzades amb posterioritat a l'entrada en vigor del Decret 24/2009, de 27 de març, pel qual es regula l'exigència de coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés i de mobilitat relatius a la funció pública estatutària i per ocupar llocs de treball que es convoquin en el sector públic sanitari de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i per tant no serà necessari que els empleats públics a què fa referència l'apartat 2 de l'article 2 d'aquest decret hagin d'acreditar que han obtingut, en un termini de dos anys, comptadors a partir de la data en què hagin ocupat la plaça, el nivell mínim de coneixement de català que es detalla en l'article 5 del mateix decret.

Disposició transitòria segona

En les entitats locals i insulars, i en els ens del sector públic instrumental local, insular i autonòmic que encara no disposin de relació de llocs de treball, l'exigència —d'acord amb la disposició addicional dotzena— del coneixement d'un determinat nivell de català per ocupar els llocs de treball en què, ateses les característiques especials de les seves funcions, sigui imprescindible que el tenguin, i mentre no disposin d'aquest instrument, es podrà fer efectiva mitjançant un acord de l'òrgan competent.

Disposició derogatòria única

Es deroguen, en general, totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei, i en concret:

a) El Decret 114/2008, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el reglament que regula l'exigència de coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública i per ocupar llocs de treball que es convoquin en l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

b) El Decret 24/2009, de 27 de març, pel qual es regula l'exigència de

coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés i de mobilitat relatius a la funció pública estatutària i per ocupar llocs de treball que es convoquin en el sector públic sanitari de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

c) El Decret 86/2004, de 15 d'octubre, pel qual es regula l'exigència del coneixement de la llengua catalana en els procediments per proveir llocs de treball dels ens locals de les Illes Balears reservats a funcionaris amb habilitació de caràcter nacional.

d) El Decret 7/2006, de 3 de febrer, pel qual s'aprova la concessió de premis al personal funcionari i laboral al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears per haver obtingut nivells de coneixement de català superiors als exigits per a l'ingrés en la funció pública.

e) El Decret 100/1990, de 29 de novembre, que regula l'ús de les llengües oficials de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Disposició final primera

Es modifica la Llei 3/1986, de 19 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, en els termes següents:

1. Es modifica la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 1, que queda amb la redacció següent:

'a) Fer efectiu l'ús normal i oficial de la llengua catalana i de la castellana en l'àmbit oficial i administratiu, prenent les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i creant les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears.'

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 6, que queda amb la redacció següent:

'1. La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, té, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial i, per tant, ambdues són les llengües del Govern de les Illes Balears, del Parlament, dels consells insulars i de les corporacions locals, i en general de les administracions públiques de l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears i de les entitats del sector públic que en depenen.'

3. L'apartat 2 de l'article 8 queda sense contingut.

4. L'article 9 queda sense contingut.

5. Es modifica l'article 14, que queda amb la redacció següent:

'1. Els topònims de les Illes Balears poden tenir com a forma oficial la catalana o la castellana i la catalana conjuntament.

2. Amb l'acord previ del ple de l'ajuntament corresponent, el consell insular respectiu, amb l'assessorament de la Universitat de les Illes Balears, ha de determinar els noms oficials dels municipis, territoris, nuclis de població, vies de comunicació interurbanes en general i topònims de la comunitat autònoma.

Els noms de les vies urbanes, els han de determinar els ajuntaments corresponents, també amb l'assessorament esmentat, i han de donar preferència a la toponímia popular tradicional i als elements culturals autòctons.

3. Aquestes denominacions són legals a tots els efectes i la retolació ha de concórdar amb qualsevol de les formes oficials. El Govern de la comunitat autònoma ha de reglamentar la normalització de la retolació pública, respectant, en tots els casos, les normes internacionals que l'Estat hagi subscrit.'

6. Es modifica l'apartat 1 de l'article 16, que queda amb la redacció següent:

'1. A fi de fer efectius els drets reconeguts en l'articulat d'aquesta llei, els poders públics han de promoure les mesures corresponents i fomentar i incentivar la capacitació del personal de les administracions públiques de l'àmbit territorial de les Illes Balears i de les entitats del sector públic que en depenen, en l'ús de la llengua catalana.'

7. Els apartats 1 i 2 de l'article 34 queden sense contingut i es modifica la redacció de l'apartat 3. Així, l'article 34 queda redactat en els termes següents:

'Les bases de les convocatòries per proveir places de l'Administració de la comunitat autònoma, dels consells insulars i de les corporacions locals de les Illes Balears inclouran una referència expressa a la valoració del coneixement de la llengua catalana com a mèrit, excepte per als llocs en què sigui requisit,

cas en què serà considerada mèrit l'acreditació de nivells superiors al que s'exigeixi com a requisit del lloc.'

Disposició final segona

Es modifica la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en els termes següents:

1. Es modifica el títol i la redacció de l'article 43, que queda amb els termes següents:

'Article 43

Ús de les llengües cooficials en l'actuació administrativa

L'Administració de la comunitat autònoma i les entitats que integren l'administració instrumental poden emprar el català i el castellà, indistintament, en les seves actuacions internes i en la relació entre aquestes. També els poden emprar indistintament en les comunicacions i les notificacions adreçades a persones físiques o jurídiques, sens perjudici del dret de les persones interessades a rebre resposta en la llengua cooficial utilitzada o en la que sol·licitin.'

2. Es modifica el títol i la redacció de l'apartat 1 de l'article 44, que queda amb els termes següents:

'Article 44

Ús de les llengües cooficials en els procediments administratius

1. En els procediments administratius tramitats per l'Administració de la comunitat autònoma i les entitats que integren l'administració instrumental es poden emprar indistintament el català i el castellà, sens perjudici del dret de les persones interessades a presentar escrits i documents, a fer manifestacions i, si ho sol·liciten, a rebre notificacions en la llengua cooficial que desitgin. Si no manifesten en quina llengua cooficial volen rebre la resposta, s'ha d'entendre que opten per rebre-la en la que hagin utilitzat en adreçar-se a l'Administració.'

Disposició final tercera

Es modifica la redacció de l'apartat 3 de l'article 32 de la Llei 6/2005, de 3 de juny, de coordinació de les policies locals de les Illes Balears, que queda amb els termes següents:

'3. El coneixement de la llengua catalana no serà, de manera general, un requisit per accedir als cossos de policia local i de policia auxiliar en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ni per ocupar-hi llocs de treball, llevat que, ateses les característiques especials de les funcions de cada lloc, es motivi que és imprescindible exigir el coneixement d'un determinat nivell de català, la qual cosa es farà constar en la relació de llocs de treball.'

Disposició final quarta

1. S'autoritza el Govern de les Illes Balears perquè dicti les disposicions que siguin necessàries per desplegar aquesta llei.

2. En el termini d'un any, les administracions de l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears i els ens del sector públic instrumental que en depenguin han d'adaptar les seves relacions de llocs de treball al que estableix aquesta llei.

Disposició final cinquena

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin guardar.

Palma, a dinou de juliol de dos mil dotze

EL PRESIDENT,
José Ramón Bauzá Díaz

El conseller d'Administracions Públiques
José Simón Gornés Hachero

— o —

Num. 14883

Decret llei 9/2012, de 20 de juliol, de mesures per a la reorganització del Servei de Salut de les Illes Balears

PREÀMBUL

L'acció del Govern de les Illes Balears, adreçada a assolir el grau màxim de rigor en la gestió dels serveis públics, exigeix que la direcció dels serveis públics es pugui dur a terme en cada moment en la forma més adequada per a aquesta finalitat.

El Servei de Salut de les Illes Balears -ens gestor de la sanitat pública a les Illes- és, juntament amb el sistema públic educatiu, el màxim exponent del servei públic i de l'acció de l'Administració en benefici dels ciutadans.

L'organització del Servei de Salut de les Illes Balears s'ha fonamentat en el seu caràcter d'ens exclusivament especialitzat en la gestió sanitària, la qual cosa n'ha implicat una autonomia organitzativa i funcional molt accentuada.

Si bé es pot considerar que una gestió amb més implicació directa de l'òrgan administratiu al qual s'adscriu el Servei de Salut, com s'ha fet fins ara, pot donar més congruència a la seva acció gestora, no és menys cert que l'existència d'uns òrgans especialitzats de gestió del Servei és allò que és més escaient amb l'especialitat funcional que li és pròpia, i residenciar dins del mateix Servei la presa de les decisions organitzatives i de gestió de l'ens és també el més adient amb l'autonomia funcional i organitzativa esmentada.

Aquesta especialitat i autonomia funcional i organitzativa no suposa, ni ha de suposar, una manca d'atenció per part del Servei de Salut a la consecució dels objectius que l'acció del Govern de les Illes Balears li imposa que ha d'assolir, i molt especialment atesa la conjuntura econòmica general que fa necessari un alt grau de disciplina pressupostària.

D'altra banda, la transcendència econòmica que té l'acció del Servei de Salut -és la secció pressupostària que presenta, amb escreix, el major pressupost de despesa dins dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears- i la transcendència social de la seva tasca fan necessari que les decisions que es considerin òptimes per gestionar-lo s'hagin de prendre, per no demorar-ne els eventuals efectes beneficiosos, amb la màxima celeritat. Per tot això, a proposta del conseller de Salut, Família i Benestar Social, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de 20 de juliol de 2012, es dicta el següent

DECRET LLEI

Article 1
Modificacions a la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears

1. Es modifica l'article 69 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, que queda redactat de la manera següent:

Article 69
Estructura i organització

1. *El Servei de Salut s'estructura, d'acord amb aquesta Llei i els seus Estatuts, en òrgans de direcció i òrgans de gestió.*

2. *D'acord amb el que disposa l'apartat precedent, són òrgans de direcció del Servei de Salut de les Illes Balears, el Consell de Direcció del Servei de Salut, la Direcció General i la Secretaria General.*

3. *La composició del Consell de Direcció del Servei de Salut, amb el límit quantitatiu de membres que estableix la Llei 7/2010, de 21 de juliol, ha d'incloure la presència de la persona titular de la conselleria competent en matèria de salut -que n'ha d'exercir la presidència-, el director general i el secretari general del Servei de Salut, a més dels membres que designi el Consell de Govern, a proposta de la persona titular de la conselleria competent en matèria de salut.*

El Consell de Direcció del Servei de Salut de les Illes Balears exerceix les funcions següents:

a) *Fixar els criteris d'actuació del Servei de Salut, d'acord amb les directrius de la conselleria competent en matèria de salut.*

b) *Establir els criteris per a la coordinació de tot el dispositiu sanitari de caràcter públic o col·laborador, dins l'àmbit de les competències que gestiona*